

בְּאַלְפֵי לְקָרְבָּן כְּלֹמְדָן אֶת־הַלְּקָרְבָּן בְּאַלְפֵי

דימט אנו שראיינו חמיד "מגן דוד". כאוֹת  
קלוֹן ראיינווּ לפתח מתחום בגארון על  
בתחפי החילים. הם החזירו לנו את האמון  
באדם-היהודי. בטוי חזק להרגשות הפליטים  
בבְּלֵבָבָם, בזעם בזעם יהודיא-אזרוי מהשרדי-  
דים. הוא ניגש באחת האסיפות ברומי לימי-  
רופון ואמר: אנו נשבעים לא לשכוח מה  
שהחילים עשו לנו. החילים הם שליחי  
ה' בעינינו. שחררו אותנו ממן המשתרדים.  
הרבה מהשרדים היו שלוחים יד בונפחים  
לולא החילים. הגואמת מספרת דרך העברה  
על יחסם של עתונאים אנגליים לפלייטים  
באירופה לפלייטים באירופה — ביטול והת-  
עלמות.

**על היישוב למלא חובתו**  
החילים עשו חותם עד תומה, עד תמי-  
cit ללבם היהודי. וano, שניצלנו במאזיניהם  
שאים לקרוא ליישוב שידע למלא חובתו  
בלפי החלילם. יש עוד אלפיים רביים במח-  
נות וצפוניה הסכנה, שמה שלא חיסל היט-  
לר יחסל החורף, עליוכם לדעת שלעוזתכם  
אחחים אנים בבליעון עיגנים.  
כל היהודים שבמחנות יש להם רצון אחד  
לעלות לארץ ישראל.ומי שאינו מאמין  
יפתח נא את השער ויוכחה. ובפנotta אל  
היישוב אמרה הגב' שרשבסקה: התחלתם  
להציל — המשיכו בהצלחה. כל יהודי לשאי  
להינצל. היטLER לא עשה הבדל בין יהודים  
להשמדה — עליינו לא לעשות הבדל. בה-  
טלת

נוארמה של שרשבסקה היה בתייגת תגלית  
דערורר רושם עצום. דבריה הלוותים, המתו-  
בלים במאמרי חוויל, הקסימו את כל הקהל  
זעגקי שהקשיב דרור לדבריה. בכינוסי  
מפלל העברים ליווה את דבריה בגמר נאומה  
שם כל הקהל העצום על רגליו לרבות כל  
חברי הנשיאות והבייע במחיאות לפיהם סוו-  
עריות שנמשכו תמיישת רגעים את האפער

פמייה שרשבסקה, הייתה מנהלת "בית יעד קב" בבריסק דליתה ומארגנות "פועלי אגדות ישראל" בפולין. הגיעה לא מזמן לארץ ישראל והיתה מן הפליטות הראשוניות שהגיעה לאיטליה ממחנה אבנזי. עמה יתרו באו לאיטליה מאות אנשים שהרבייה אותם עמה והיתה נקראת בפיים "אמא". בצללה וילדה גטמן.

**ה'פתיחה**

הוועידה נפתחה אחרי הצהרים באולם בית הבימה במעמד חניגי וב נכחות רב הראשי לארץ ישראל הגוב"ץ עוזיאל, ראש המוסד למדות לאומיים, נציגי מוסדות כלכליים וארבעונימ שרוניים, שליחי החילאס וקהל עצום שנחטנגם ובא מכל רחבי הארץ. על הבמה, שקוושטה בסמל גדול של המגבית, "המנורה והחרב", על רקע הדגל הלאומי, ישבו נציגי מוסדות היישוב, מוסדות כלכלה רלוונטי. פתחת ראש עיריית תל-אביב מר י. רוקח שהעלתה את זכר החללים שנפלו והקהל קם על רגליו ועמר בדומיה לזכרם. הוא סקר את פרישת הקמת המגבית על שלבייה השונים ואמר: המלאכה עוד לא נשלמה. "כיוון זהה מגבית שחרור" — לשחרור החילאים ולשחרור השרים שלנו".

## 2,5 מיליון לאיי והכוביסטה

המגבית  
„יותר מ-2 מיליון לידות ומחצית הכנסה  
מגבית ההחגיגות ביום קיומה, אמר הר"ר  
ברארט בסקרו את פועלות המגבית. זהו סכום  
שכמאותו לא נאסף ביישוב מעולם. מה  
חולקו 900 אלף לירות לחיללים ומשפחות  
תיהם ולשהותם הסיעם השוני שניתנו להם.  
סעיף שני. הוא ההצלחה. הוצאו לסעיף זה  
700 אלף לירות ואט כי הסכום הוא קטן  
(סוף בעמוד אחרון).

**הגייטר נושא עיון לציון**

חרדה עבירה באולם בשגהוامت אמרה:  
בחשעה באב תש"ב ראיינו את המודעות  
הראשונות של הגרמנים בגיטו וארשה  
שמחת הצפיפות הגדולה יש חברה להע-  
ביר "אנשים" מורה "ם רוצים לヒיטיב  
את מצבנו". עוד לא ידענו אז שהעbara  
ו היא השמדה. אבל בעצם הימים הם  
התודעו לנו בשמי כי חיפה ותל-אביב יהיו  
עדי מפולת. התאספנו כולם מהימין הקיד-  
עוני עד השמאלי הקיזובי בבחן הכנסת  
המעטים שנשארו עוד והתפלנו לאלקי  
הרחים שיחוס על היישוב אמרנו: "כא-  
של אבדנו אבדנו אבל ה' חם ורתם  
על היישוב!"

ובימי המרד בגיטו הייתה הסימה: אל-

הא כבודו של היישוב לשםצתה. ובאחד הימים באושווינטשים מצא רופא שבמחסן של המנהה יש רפואיות מארץ ישראל, כמה עידוד זה נתן לנו. בסבלנו — אתה לא תבינו !

ב-1944 קיבלנו דרישת שלום מפי יהודי הונגריה, שבאו אוז לאושווינטשים, כ-20 אלף ליום, וספרו על ממצאי היישוב בהצלחה. הם ספרו שرك על ידי היישוב עצמה הגזירה בבודפשט ושהודאות לכם מעבירים יהודים למקומות יותר בטוחים. באותם הימים שכתו את גורלנו אנו. הידיעות מהיישוב הצלנו אותנו מהש-

רוחנית. מודה רוחנית.  
ומעשה בשני בחורים מהו זונדער קו-  
אנדא" שהלבו למחוץ שבמחנה כדי לקבל  
חbillות. בשבי המנהל. ושם דאו חbillות  
מארץ ישראל שהועברנו על ידי הצלב הא-  
דום את החbillות טנשלחל. על ידי היישוב  
לא קיבלנו כМОבן. הבחורים נתנו קולם בביב-  
ו אמרו לעצם ולחבריםם בזונדער קאי-  
בונדא" : "יהודי אرض ישראל שולחים חבי-  
לות כדי להציל ואנו עוזרים להשמד ולשי-  
דוף ?" הם הctrפו למתחרת שבמחנה. שהם  
שעיבדו את התכנית להשתלט על אווש-  
ווינטשים, להתרץ למחנה הנשים ולהצילו.  
לדאונגנו הרב ישנה דילטוריה בישראל וא-  
חד קאמיןסקי מביאליק, הלשין ומסדר את  
כל התכנית לנאצים אבל הבחורים הללו  
לא נרתעו אף לאחר שבודע כי התכנית  
נתגלתה ואמרו "תמות נפשי עם פלשתים".  
הם התקוממו. 200 אנשי ס"ס נילדגו אז  
ושתי מרפאות נשרפו. 500 יהודים נהרגו  
בחויאאל מרבל

הדורד ג'רינט והזרודה אונדרייא  
8. חדשים אחרי השחרור — המשיכת  
שרשבסקה — לא, בתבונ שום עזרה מה-  
עולם. קראנו לאנגליה חותנת, לג'רינט —  
דויד ולאונדרייא — דודה, במשך כל זמן  
היותנו באיטליה קיבלנו מהג'רינט 500 לירות-  
רוח... איטלקיות זהו בסך הכל 2 קילו לחם  
זרודה אונדרייא רוצה לצאת ידי. חובת  
הכל. כששאלנו אותם למה אתם נוחנים  
עוזרת לגודמים? — ענו; זה לפי הנצרות  
— בשםיכים על הلتיח האחת הושט לו את  
השנייה. שתי הلتיחים באחת הן... — יהודיות,  
סצ הכל קיבלנו מהם אחרי השחרור 13 די-  
קאוואן נכו.

הנואמת ציינה שאיך אנטישמיות באיטליה  
וזו שישנה אינה אלא "יבוא הפלנים הנמל-  
צאים שם משרישים אוטישמיות באיטליה".  
מטרתנו היחידה הייתה להגיע לארץ יש-  
ראל. למנהל המבנה במרזינה אמרנו: עלייך  
לדעת שני. שלישים מהיהודים נשרפו. ושה-  
אר רק שלישי אחד אובל גם אצלנו נשרף  
מייטהו. הגוי פקח את עינו בתמיה.  
הסבירנו לו — נשרפו האשליות שאפשר  
להחיל בחיים באיזה מקום שהוא בעולם  
 בלבד אי.

**הפגישה עם חיילין**  
מי שלא נתגסה, בכך לא יבין לעולם את הרגשותנו בשעת הפגישה עם החיילים היהר.

מעמד חגייגי ומחരיד היה לה אثمול לחל אביב ולאלפי תשליחים  
מכל כוחות היישוב שהתקבנסו בזועידתת של מגבית ההtagיות וההצלחה.  
הפלישה הטראגית והמפוארת של היילצ'ות היישוב לעזרת העם — לחייבו  
ומשפחותיהם בארץ נלאחין שבמוצקמת הגולה — בגROLAH לכל מלא הדרא  
וזאימה עלי ידי דרשי היישוב דשליחי הציבור; שהتلכדו במשדר בל ימי  
המלחמה חחת דגללה המאחד של המגבית המצילה.

## **דברי הפתיחה של**

**הרְבָּה הַרְאָשִׁי עֲרוֹזִיאָל**  
זכות היא לפתחו בשם הרבנות הראשית  
ארץ ישראל את הועידה הנכבדה הזאת  
של מגביהת החתגיות זהצלה בשנה  
ביבועית לקיומה.

מלחמה אiomה זו אלצה אותנו בני  
ישוב הארץ להתגיים כדי להציל את  
שובנו מחורבו ראת כבוד עמי מחרפה

כלייה. ולאוניבנץ נשמעה הקריאה הגוזלה של רוענו הבאמין והנצחתי לאמר: "החלצנו אתכם אנשים לצבא" לחתן נקמת ה' אויבינו העריצים אשר זממן לכלותנו.

ההתגיות הרצויות ישראליות היא עובדה היסטורית שכתוב בתולדות עם ישראל תקופה וכנור לגצה, והיא חוכה ותחזק גם ייחודות בינו הלאומי של עם ישראל

הארצנו בחודש ימינו קודם. התאחדות זו מסביב לבניינו ובגנותינו המגויסים ולמען הצלה הגולה היא אשר ארבה והכימה בהצלחה את מטרות התהוויות

הצלה שהגדריליה פלייה עשו בפועל  
תיה המסונפת והמרובות, שממשו עיר  
לב לעצם תגועת הגיוס ולאחד מכובד של  
הארוב האירובי ובלאותם של יישורי

עם ישראל מארחות פוריו לא שב  
יגחן רשותו גלו בתרב עלי אלא

בארץ-ישראל. וישובנו בארץ השרא הנורא  
בגוףנו רנטשו חקות גאותה ישראל  
גוף הוא נמצא במאבק ומר מאד ואחריתו  
אלא שובה ושלוחתו לא שוב אלי

ברית הדמים

פה מקוםatti להזכיר בכאב לב אגוש  
דבצעתה חמס דמי נקיים של חלליינו אשר  
נתרגו בארץ קדשו בימים האחרוניים  
ילא עון ופשע על הגנחים הצדוקת לאיי

את עצמי ובאותה התשובה  
נמסרה שליחות קרוישה.

**העולם אטם אז**  
ולספר, למי ? ליעולם ?  
הציגו פליטים בסנטה  
חמנות מהמלחמות זה

השמדה. בין קהל הוצאות  
גלי של המחנה ואחריו  
„הצגתו יסתי, אבל זה יהיה ר-  
שלטמַן“. יונה יטמג'ור ח'בָּשׁ

שְׁלִכְתִּי, זֹה, שָׂמְחוֹתָה וְשָׁלַח  
לְעוֹלָם ? עַל עֲוָלָם שְׁקָדָם  
ישְׁעֵיהוּ : אַעֲבָיו הַשָּׁעָר וְאֶזְרָח  
בְּעִינֵי וּבְאַזְנֵי יִשְׁמָעַן וְלִבְנֵי

אם יש עוד למי לספק  
היהודי. רק שם עוד  
וביחוד היהודי. ארץ ישראל  
ארץ ישראל מפתחת א

**אלטנאייל דלאויזרטשלט**

**קדשה את השם**  
בספרה על עגוייהן של נשי  
אמרה הגואמת שתחילה התרכזו  
רוחנית ו אחרי כן עברו להשמדה  
המגמה הייתה ליטול מהאשה את כו  
שה. והיו אמנים, מעתות שכשל  
הנטל. אבל אלו היו ייחידות הרו  
את שם. והיו עוד כאלה שגם  
לא יותר על אוכל כשר. והדבר הי  
בסכנות נפשות ולא פעם גSTITים